SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

No. 239. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, DECEMBER 19, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го ГРУДНЯ 1989 Ч. 239. РІК XCVI

ПЛЯНУЮТЬ ЛЮДСЬКИЙ ЛАНЦЮГ З КИЄВА ДО ЛЬВОВА

Лондон (УЦІС). — У неділю, 3-го грудня, в районі центрального республіканського стадіону в Києві відбувся мітинг громадськости на тему „Через демократичні вибори до демократичної держави".

Як повідомляє член УГС та УНДЛ Леонід Мілявський з Києва, мітинг, в якому взяло участь від 15 до 20,000 осіб був організований НРУП. Представник секретаріяту НРУП Петро Кагуй зазначив, що саме цією акцією НРУП розпочав свою передвиборчу кампанію.

Мітинг проходив від 2-ої до 5-ої години за київським часом. Перед присутніми виступили представники НРУП Михайло Горинь, Веніямін Сікора, Сергій Головатий, голова київської філії УГС Олесь Шевченко, колишній політв'язень Юрій Бадзьо, поет Дмитро Павличко та інші бесідники.

Усі промовці, за вийнятком першого секретаря Московського райкому партії Києва, висловилися за реальний економічний та політичний суверенітет республіки, за багатопартійну систему і багатоукладну економіку.

Активістка Руху Лариса Сковик закликала до повної державної незалежности України, лідер СНУМ Дмитро Корчинський і голова УНДЛ Євген Чернишов підтримали гасло „За Ради без комуністів!", а голова видавничої комісії НРУП колишній слідчий Дмитро Поїзд, в своєму зверненні до комуністів республіки закликав до саморозпуску цієї, за його словами, злочинної організації.

Учасники мітингу ухвалили ряд резолюцій, серед яких резолюція про підтримку ідеї встановлення пам'ятника Василеві Стусові на Львівській площі в Києві і створення там так званого Гайд парку.

На закінчення мітингу голова секретаріяту НРУП М. Горинь сповістив про намір НРУП відзначити 22-го січня наступного року як річницю злуки ЗУНР і УНР від 22-го січня 1919 року своєрідним „живим ланцюгом" із тисяч людей, який простягнеться від Львова до Києва.

Мітинг відбувся під значною кількістю українських національних прапорів. Міліція в хід подій не втручалася.

Відзначили прийняття Конвенції прав дитини

Ню Йорк. — Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, Комісія зовнішніх зв'язків разом з організацією Світового Руху матерей на спільній зустрічі з представницями Неурядових організацій Об'єднаних Націй відзначили проголошений Об'єднаними Націями Конвенції прав дитини.

Імпреза відбулася в п'ятницю 8-го грудня, тут у приміщеннях Неурядових Організацій при Об'єднаних Націях.

Тим відзначенням СФУЖО виявило признання Конвенції прав дитини, яку прийняла 44-та Генеральна асамблея ОН.

У програмі, якою проводила Ірина Куровицька, член Комісії зовнішніх зв'язків СФУЖО та представниця СФУЖО до Неурядових організацій, взяли участь доповідачі: конґресмен Билл Ґрін, який говорив про переведення Конвенції прав дитини у ЗСА, Олена Процюк, заступниця президента Світового руху матерей і заступниця голови СФУЖО, Бет Ґреґ, директор Відділу освіти при ЮНТСЕФ, Кей Фралі, предсідниця Неурядових організації в Комісії декади жінок, Сол Нейґон, предсідниця Комісії для справ родини.

Заключні зауваги зробили Розалінд Гаріс, представниця Міжнародної суспільної служби. Очолювала імпрезу Лідія Гладка референтка зовнішніх зв'язків СФУЖО.

Членки Окружної Управи СУА в Ню Йорку та Об'єднання Православних Сестрицтв в Ню Йорку влаштували прийняття для доповідачів і присутніх гостей.

Це був черговий вдалий виступ українок, членок управи СФУЖО на міжнародному форумі.

Це була чергова нагода для затіснення зовнішніх зв'язків та поширення правильної інформації про Україну, що під сучасну пору має окремо велике значення.

Український народний дім в Блекстоні встановив стипендії

Головний секретар УНС В. Сохан (сидить, перший зліва) приймає чека на 35,000 дол. від С. Бержерон, біля неї С.Семчук. Стоять (зліва): Р.Сусла, А.Дзаман, М. Сусла і П. Фурман.

Блекстон, Мейн. — Корпорація Українського Народного Дому в Блекстоні у стейті Мейн існує від 1937 року, коли там почали жити українські родини, які не могли знайти відповідного приміщення у Вунсакет, Ровд Айленд.

Ці українці незабаром купили там будівлю на Український Народний Дім, в якому довгими роками відбувалися всі концерти, зібрання та товариські імпрези. Але зчасом велика частина уділовців повмирала і їх залишилося тільки 38 із 130 у 1937 році.

Залишені уділовці постановили зліквідувати УНДім, а гроші передати на українські цілі. Із фондів передано частину на український Гарвард, як також на бібліотеки та культурні організації, а львину частину в сумі 35,000 дол. встановлено як стипендійний фонд. Опікуни фонду будуть виплачувати із відсотків стипендії для потребуючих українських студентів, які студіюють предмети з українистики. Крім того можна старатися про ці стипендії тим українцям, які вивчають інші науки, але потребують фондів.

В цілості справами цього фонду буде відати Український Народний Союз, згля дно, його Стипендійна комісія, яка буде вибирати відповідних кандидатів на стипендії кожного року. Стипендійна комісія УНС погодилася також публікувати імена стипендистів Українського Народного Дому в Блекстоні як також буде в публікаціях УНС подане, що ці стипендисти завдячують поміч Українському Народному Домові в Блекстоні.

Створення Об'єднання Прихильників ДЦ УНР

Філядельфія (УІБ). — Громадський Комітет Прихильників ДЦ УНР в Пармі, Огайо очолений д-ром Михайлом Папом влаштував у суботу, 25-го листопада зустріч української громадянства, з головою Уряду УНРеспубліки в екзилі з професором Іваном Самійленком.

Зустріч відбулася у залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці. Під час зустрічі проф. Самійленко виголосив промову на тему „Національні процеси в Україні і завдання ДЦ УНР в екзилі". В уступі до головної теми доповідач коротко з'ясував леґально-правні основи ДЦ УНР в екзилі, його внутрішню структуру, значення і ролю в боротьбі за відновлення народоправної самостійної української держави.

Аналізуючи теперішні визвольні процеси в Україні, промовець підкреслив, що глибинні духові корінням цих процесів є по суті однозвучні з ідеями УНРеспубліки, яка боронила Україну від московсько-большевицького аґресора, що приніс на Україну жахливе знищення людських, духових і матеріяльних цінностей нації. Проф. Самійленко зупинився також на прогнозах і проєктах, які ширяться в західній пресі про побудову майбутньої нової Европи, а там і місце України в тій майбутній Европі. На закінчення промовець закликав українську громаду до єдности та жертвенности в цей унікальний час для українців в діяспорі, а зокрема для поневоленого українського народу в Україні.

У відповідь на цей заклик створено організаційний комітет для створення Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в екзилі у Пармі. Головою цього комітету вибрано Михайла Майструка, секретарем Василя Стефанюка, а касиром Віктора Бабенка.

Під час перебування голови Уряду відбулась і зустріч науковців, яка прийшла до висновку про необхідність створення при Уряді УНР Академічної Наукової Дорадчої Ради в склад якої мають увійти відомі науковці різних галузей науки для опрацювання плянів і наукових проєктів для ефективної праці ресорту зовнішніх справ Уряду. Виділено комісію для організації цієї Дорадчої Ради, в склад якої увійшли професори М. Пап, Любомив Винар та І.Самійленко.

„Ми забагато говоримо і тут, і там — прийшов час діла"

Джерзі Сіти, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Молодий, енергійний пастор Євангельсько-Лютеранського Синоду в ЗСА, єдиний тепер в цій церкві українець, Ярослав Шеп, такими переконливими словами починає свою розповідь, щоб доказати, що він в ім'я саме „діла", а не слів, досі зробив.

А його „діло" справді дуже на потребу і на часі. Почувши про акцію збірки фондів на потреби сьогоднішньої України, він своїми зв'язками в колах великої і впливової Євангельсько-Лютеранської Церкви в ЗСА знайшов члена цієї Церкви, підприємця Марвин Шванна, який заявив, що до кожного закупленого для України компютора — він уфундує ще один у т.зв. „мечінґ фонді", аж доки не буде сотка комп'юторів.

Пастор Я. Шеп (справа) з проф. Т. Гунчаком в редакції „Свобода".

Пастор Я.Шеп зі захопленням розповідає про свої недавні відвідини України і родинного села батьків на Тернопільщині, де він подарував для сільської української школи два компютори. Це була не абияка подія і на неї з'їхалися представники шкільництва і управи району, а місцевий часопис „Шляхом Ілліча" помістив обширний репортаж.

„Знаєте", — виясню є Я. Шеп, — „компютори в українських школах — це спосіб піднести їх рівень та поставити їх вище російських, а тим самим піднести значення науки українською мовою".

У такому способі Я. Шеп бачить велику можливість українізації і саме з такими плянами він повернувся до своєї місійної праці, поставивши собі за ціль здобути гроші на 200 компюторів для України.

Для зорганізування цієї акції Я.Шеп увійшов у контакт із проф. Тарасом Гунчаком (з яким, до речі відвідав редакцію „Свободи") і дістав запевнення, що новостворений Фон Допомоги Дітям Чорнобиля тут, а в Україні члени НРУП, займуться перевозом і розподіленням компюторів.

„В ці особливі часи мусимо триматися разом за руки і собі взаємно допомагати, — ми ж віримо в одного Ісуса Христа", — каже нам з переконанням молодий пастор, а це що він нам оповідає доказує, що свою девізу він пильно переводить в життя.

Він сам, що є після смер-

(Закінчення на стор. 3)

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПРОСИТЬ ДОПОМОГИ У ЗСА

Східній Берлін. — Як повідомляє кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Креґ Вітні, новий лідер східньонімецьких кумуністів Ґреґор Ґизі звернувся до З'єднаних Стейтів з просьбою допомогти попередити „поглинання" його країни західньонімецькимсусідом.

„Я ніколи не був в Америці, але думаю, що ця країна не зніме зі себе тягар відповідальности за Европу. Якщо незалежність Німецької Демократичної Республіки відповідає інтересам стабільности в Европі, то ЗСА треба подумати, чи надавати допомогу Східній Німеччині як окремій країні, чи допомогти Західній Німеччині „проковтнути" Східню Німеччину і створити реальну можливість відродження Третього рейху", — заявив він в інтерв'ю місцевим і чужинецьким журналістам.

Державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер побував цими днями у Східній Німеччині, але зустрівся з прем'єр-міністром Гансом Модровом, а не з Ґ. Ґизі. Як підкреслив Ґизі, в нього покищо нема домовлености про зустріч з канцлером Західньої Німеччини Гельмутом Колем, який прибув у вівторок, 19-го грудня в Дрезден на зустріч з Гансом Модровом.

Буквально ще кілька днів тому Ґ. Ґизі був не політиком, а практикуючим адвокатом, клієнтами якого були члене місцевих опозиційних організацій. Він зауважив, що ще тиждень тому не мав найменшого наміру стати партійним лідером, і признався, що від того часу він спить всього 4-6 годин на добу. „Я дуже змучуюся, але усвідомлюю важливість і відповідальність посту, що його поручив мені позачерговий з'їзд партії", — підкреслив він.

2,750 делеґатів цього з'їзду вибрали його головою партії, ліквідувавши тим самим титул генерального секретаря, який носили його усунені попередники Еґон Кренц і Еріх Гонекер. Цього тижня делеґати зберуться знову, щоб дати нову назву партії, яка протягом 43 років називалася Соціялістичною єдиною партією Німеччини.

Коментуючи перспективи результатів вільних виборів, запляновaних на 6-го травня наступного року, Ґизі сказав, що зовсім не уявляє собі долю участи в них комуністів. На думку західніх коментаторів і місцевих партійних чиновників, партія, яка нараховує 1.7 мільйона членів, набере на вільних виборах не більше 15-20 відсотків.

Ґизі став першим лідером комуністичної партії, який відкрито признав, що є речі, які йому в комунізмі не подобаються.

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК

Ню Йорк. — Український Музичний Інститут Америки влаштовує в п'ятницю, 22-го грудня, о 7:30 год. вечора в залі Українського Народного Дому, 140 Друга аве., концерт українських і міжнародних колядок. В програмі концерту виступатимуть: вокальний ансамбль „Промінь" і ансамбль бандуристів „Гомін степів" під мистецьким керівництвом Богданни Волянської.

Обрано нову Управу ТУСМ

Горшем, Па. — Тут в суботу, 2-го грудня, відбулися Загальні збори Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського, на якому було присутніх біля 30 учасників, що репрезентували Ню Йорк, Північне Ню Джерзі, Дітройт і Філядельфію.

У висліді нарад обрано на черговий рік таку Управу: Юрій Прятка — переобраний президентом, Дарка Наконечна — заступник президента і організаційний референт, ідеологічний провідник — Михайло Гнатишин, адміністратор — Софія Патріярх, директор інформації — Микола Грицковян, пресовий референт — Іван Макар, референт зовнішніх зв'язків — Марта Куропась, координатор до журналу „Нові Напрями" — Тарас Гнатишин. До Контрольної комісії увійшли: Джессика Боднєвич, як голова, а членами є Христя Наконечна, і Василь Наконечний; Товариський суд: Христя Янців і Євген Солтис.

На черговий рік ТУСМ поставило собі клич „Акція — Україна", яка буде зосереджуватися на висилці в Україну компюторів, машин „Факс", машин до роблення копій і для відеозаписів. Крім того, плянується серію демонстрацій, щоб інформувати американців, що діється в Україні.

В АМЕРИЦІ

БАГАТО БАНКІВ північносхідніх стейтів зазнає великих втрат, викликаних невигідними позичками на нерухомості. Але аналітики, впевнені у енерґійності та динамічному розвитку північносхідніх стейтів, не передбачають кризи. Стейти Ню Йорк, Ню Джерзі та Коннектикат належать до десяти стейтів, банки яких мають поважні проблеми з позичками на нерухомості. Після будівничого „буму" у 1980-их роках майже 30 відсотків мешканевих та бюрових будівель, торговельних центрів, готелів залишаються порожніми і таким чином нерентабельними. Будівничі та власники нерухомостей, які взяли позички у банків, мають великі трудноці з виплачуванням цих позичок. Подібне явище спостерігається не лише у північносхідніх стейтах, але й в усій країні.

З МЕТОЮ ВИЗНАЧЕННЯ засягу епідемії АІДС та обмеження її розповсюдження у місті Ню Йорк будуть проводитися аналізи на цю хворобу при автопсіях. Головне бюро медичної експертизи щороку проводить у метрополії понад 8,000 автопсій. Висліди такої аналізи при автопсії дають можливість встановити не лише кількість смертельних випадків в наслідок втрачення імунітету, але також потенціяльних носіїв вірусу АІДС, які були партнерами померлих. Цей новий спосіб боротьби з епідемією став першим у країні та медичні спеціялісти вбачають у ньому ефективну зброю у контролі над хворобою і превентивний захід, який дозволить лікарям підхопити розвиток АІДС у початковій стадії. Головне бюро медичної експертизи ґарантує цілковиту конфіденціяльність.

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ почала слідство над зловживанням становища директора аґенції боротьби проти наркотиків стейту Ню Джерзі, Джуліо Мартінеза. Програма, ціллю якої було лікування наркоманів, не допомогла жодному. Понад 2 міл.дол. було використано друзями Дж. А. Мартінеза, які працювали у цій програмі, для приватних подорожей, вакацій та дорогих помешкань на Манґеттені. У звіті комісії вказано, що жодна з трьох програм аґенції боротьби з наркотиками не має жодних вислідів своєї діяльності.

У ПОЛЬЩІ ПРОГОЛОШЕНО НОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПЛЯН

Варшава. — У неділю, 17-го грудня, тут скликано надзвичайну сесію парляменту, де уряд представив свій далекосяжний економічний плян, ціллю якого є перетворити дотеперішнє централізовано ведене господарство країни. Важливим у пляні є запропоноване ліквідування монополій, значне зменшення дотацій та передання індустрії приватному секторові. Заступник прем'єр-міністра Лєшек Бальцерович заявив парляментові, що метою цих змін є „відкрити нові перспективи кращого життя, свобідного розвитку та більш продуктивної праці". Разом з тим теперішний уряд зі „Солідарністю" у проводі запропонував ще з десяток інших радикальних законопроєктів, щоб поставити занепадаючу економіку країни знову на ноги та звернувся до нижньої палати Сойму, щоб вони схвалили запропоновані зміни якнайскоріше. Плян уряду включає й те, щоб ці зміни можна було увести в життя вже з 1-го січня 1990 року.

Польський уряд свідомий того, що проти цього пляну виступлять не тільки комуністи, але й деякі представники „Солідарности" в Соймі, зокрема ті, що є представниками тих округ, котрі будуть через цей радикальний плян найбільш наражені на безробіття, зменшення зарплат та інших щоденних життєвих не вигод. Міністер заркордонної торгівлі Марцін Свєціцький, один із чотирьох комуністичних представників у теперішньому уряді, заявив, що „все вказує на некористь такого пляну", але він, мабуть, буде схвалений". Прем'єр-міністер Тадеуш Мазовєтський, перший некомуністичний провідник уряду в країні Східнього бльоку, прислухався зі спокоїм на обличчі до слів свого заступника, в котрих містився плян майже цілковитого розладнання 45-літньої марксистсько-ленінської економічної політики.

Одначе Л. Балцерович свідомий важкої будуччини в економічному житті країни переконуючими словами ґоворив про ті тяжкі зміни, але такі потрібні, щоб Польща стала економічно на ноги. „Це доля нам присудила бути тими першими піонерами цього важкого шляху й ми не сміємо зволікати з цими економічними змінами, бо це може бути нашою непромтимою помилкою".

ДОПОВІДЬ Д. ЛІЩИНСЬКОГО

Нюарк, Н.Дж. — Тут в п'ятницю, 22-го грудня, о 7-ій год. вечора, в залі під церквою св. Івана Хрестителя, Сенфорд аве., відбудеться доповідь Дем'яна Ліщинського на тему „Спостереження і переживання з 5-тижневого перебування в Києві". Д. Ліщинський, громадський діяч з Ню Джерзі, їздив до Києва у справі культурного обміну з метою спровадження мистецькі групи з України до Америки. В зв'язку з тим, що під час свого перебування в Україні доповідач захворів йому прийшлося перебути у лікарні „Жовтнева" при Київському медичному інституті. Доповідь влаштовує організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні. Це шоста доповідь із серії „Вечорів у П'ятницю", темою яких є новини з України, які АОЛПУ влаштовує для громади. Після доповіді — дискусія, вино і перекуска.

У СВІТІ

НОВИЙ МІНІСТЕР закордонних справ Чехо-Словаччини заявив, що договір, згідно з яким совєтські війська перебувають на території його країни, не є чинним, тому що був заключений під тиском. Виступаючи на своїй першій пресовій конференції Їрі Дінстбір, недавній дисидент, а тепер міністер закордонних справ, сказав кореспондентам, що його зустрічі з совєтськими делеґатами дали йому до зрозуміння, що скоро можна буде договоритися в справі відтягнення совєтських військ з території Чехо-Словаччини.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ОБУРЕННЯ ЗСА та інших країн як й гуманітарних і релігійних груп з цілого світу, іміґраційні чинники англійського уряду заявили, що депортація нелеґальних іміґрантів з В'єтнаму є дальше на порядку деннім. Тут мова не про тих, що добровільно повертаються до В'єтнаму, а йдеться про тих, що їх насильно хочуть відправити туди, звідки вони втекли з нараженням свого життя. Англійські власті твердять, що вони мусять продовжувати цю насильну репатріяцію, хоча б для того, щоби знеохотити інших до втечі, бо Гонґ-Конґ не має можливости ані српоможности допомогти всім цим людям.

ВИСОКОПОСТАВЛЕНІ ЧИННИКИ уряду Арґентини заявили, що стараються звести разом провідників торгівлі, робітництва та політичних партій, щоби створити соціяльний союз, ціллю якого буде допомогти країні перебути теперішню економічну кризу. Уряд виготовив обіжник, в якому закликається профспілки поєднати підвищення зарплат з висотою продуктивности, підприємців і фірми проситься створювати нові місця праці та вплачувати свої податки державі, а політичні партії проситься підтримати запропоновані урядом закони для поліпшення цієї ситуації. Самому урядові запропоновано зменшити видатки. Конкуруючі провідники робітництва Соль Убальдіні та Ґуеріно Андріоні сказали, що підтримують думку про соціяльний союз, але мають застереження до урядової економічної політики.

ЗАХІДНІ ЗНАВЦІ військово-морських справ заявляють, що Совєтський Союз переводить перевірку свого літаконосця. Поява цього з повним технічним військовим обладнанням літаконосця висуває питання про майбутні пляни Москви щодо стратегії її військово-морських збройних сил. Ці ж самі знавці твердять, що новий літаконосець „Тбілісі" є тільки одним з запляновaних трьох 65,000 тонних літаконосців. Цей літаконосець правдоподібно буде призначений до північної військово-морської фльоти СССР з осідком в Мурманську недалеко Арктики.

ГЕНЕРАЛ АВҐУСТО ПІНОЧЕТ, чілійський президент, ідучи на зустріч бажанням народу, погодився віддати владу після 16-ти років військового правління та разом з іншими 7-ми міл. громадян голосував за одного з трьох президентських кандидатів. Згідно з даними міністерства внутрішніх справ, після підрахунків 93 відсотків голосів переможцем вийшов колишній сенатор Патрісіо Айльвін, здобувши 55.2 відсотки голосів. Виборці також голосували та обрали новий і 67-ий членний Конґрес, 120 членів нижньої палати, 38 членів сенату, а 9 членів буде назначено.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шоста стаття конституції СССР

У вівторок, 12-го грудня 1989 року, відбулося у Москві пленарне засідання 2,250-членного совєтського парляменту, що його створено за проєктом Міхаїла Ґорбачова весною цього року. Ґорбачов, президент СССР і генеральний секретар Компартії, проводив на сесії і напевне був вдоволений собою і вислідом цих нарад. А втім, його майбутній біограф повинен би записати цей день чорними літерами. Йшлося по поставлення на чергу дня пропозиції члена парляменту, академіка Андрея Сахарова, щоб передискутувати потребу збереження чи скреслення шостої статті совєтської конституції, яка визнає монопольне державно-політичне верховодство Комуністичній партії. Текст цієї статті такий (переклад з англійського): „Керівною і провідною силою совєтського суспільства і стрижнем політичної системи всіх державних організацій і всіх громадських організацій є Комуністична партія Совєтського Союзу. Комуністична партія Совєтського Союзу існує для народу і служить народові. Комуністична партія із зброєю марксо-ленінізму, вирішує загальні цілі і розвиток суспільства та курс внутрішньої і закордонної політики СССР, керує великою конструктивною працею совєтського народу, формує пляновий, систематизований і теоретично обоснований характер своєї боротьби за перемогу комунізму. Всі партійні організації повинні діяти в рамках конституції СССР".

Сахаров був за скасування цієї статті, покликаючись на волю народу і приклад кількох сателітських країн. Ґорбачов перервав промову Сахарова, крикнувши „Досить вже!" Взагалі, за широким дописом московського кореспондента „Ню Йорк Таймсу" — Ґорбачов поводився на цьому засіданні у Москві цілком інакше, аніж на конференції на вершинах з президентом Бушем на Мальті. Був очевидячки схвильований і подратований. Рішуче спротивився, щоб дискутувати над цією справою і його головним арґументом було те, що зміна системи пошкодила би перебудові і що на найпершому місці стоїть економіка. У голосуванні 1,138 голосів підтримали Ґорбачова, 839 були за пропозицією Сахарова, 50 стрималися. Побачивши, що опозиція мала за собою 839 голосів — Ґорбачов дещо злагіднив тон, висловився легковажно взагалі про одну статтю конституції та признав, що ця справа напевне знову вирине.

Ґорбачов, за освітою правник, добрий промовець і зручний демагог, безумовно користується поважним авторитетом. Сутня його помилка у даному випадку була ця, що скасування монопольної всевлади Комуністичної партії є однією з головних передумов санації хворої совєтської економіки. Економіку загирила партія з її ворожістю до приватної власности і приватної торгівлі, опертої на ініціятиві власника і суперництві продуцентів. Ґорбачов править вже п'ять років. Прийшов до влади як той, що має оздоровити економіку, яка опинилася над пропастю. Його гасло гласність і перебудова були проголошені під кутом створення передумов для оздоровлення економіки. Але минуло п'ять літ з часу приходу Ґорбачова до влади і економіка не тільки не поправилась, а погіршилась. Всі знавці тамошніх відносин, усі американські туристи і прибулі з СССР до Америки люди ствєрджують одноголосно, що тепер тамошнє харчування і запаси предметів першої потреби стоїть гірше, як було п'ять літ тому. Поклонитися марксо-ленінізмові і говорити про примат економіки — це квадратура кола. Демократичний Захід з Америкою у проводі підтримують Ґорбачова, бо бояться приходу там до влади реакції із сталінськими методами, кривавих зударів і хаосу. Захід уважає, що за Ґорбачова може перемогти демократія у СССР еволюційно, поступово, без потрясення.

Чи Горбачов цього хоче чи не хоче — не вдасться спинити історичний процес завмирання комунізму. Сахаров і Єльцин розумніші від Ґорбачова. Андрей Ґромико був відомий своїм „нєт", — Хрущов гатив черевиком по столі Організації Об'єднаних Націй, Сталін і Брежнєв вживали методів терору, Ґорбачов перериває слово і не дозволяє промовляти речникам опозиції на „демократичному" форумі парляменту. Все вони разом складається на сумний образ відносин в СССР і на сумне свідоцтво зрілости тамошньої партійно-державної верхівки. Можна би потішати себе: „Чим гірше тим ліпше". Але це забава з вогнем. Ґорбачов ніби людина компромісів. Він шукав компромісу на Мальті. Його „сильна рука" у Москві штовхає Евразію в нещастя.

Ярослав Курдидик

МІЖНАРОДНА АКТУАЛІЗАЦІЯ І АКТИВНІСТЬ КАНАДИ

Після відвідин Москви прем'єр-міністром Б. Малруні, де його приймали із належними формальностями і почестями, як „рівного з рівними", йому теж була відведена вельми помітна увага, як одному із семи членів т. зв. заавансованих індустрійних держав, що на свій окремий лад, намагаються створити і втримати політичну та економічну стабільність у світі і бути, неначебто стрижнем у його структурі.

Від останніх відвідин канадського представника, пройшло майже 20 років, а сучасні „протикомуністичні політичні настрої", теж на свій лад, сприяли цим відвідинам, тим паче, що Малруні привіз зі собою понад 200 індустріялістів, промисловців і знавців, у наладнувані міждержавних взаємин.

Для нас, українців, так у нашій Вітчизні, як і розкинутих у діяспорі поїздка найвищого представника Канади Б. Малруні цікава і цінна — його офіційною заявою, про створення канадського консуляту в нашій столиці, Києві із окремим підкресленням і наголошенням що метою відкриття консуляту в Києві — є нав'язати близькі взаємовідносини між українським материком та українцями в Канаді число яких із горстки перших поселенців, розрослося до одного мільйона.

Використовуючи своє перебування у Москві, а згодом у поворотній дорозі до Канади прем'єр підкреслив і авторитетно наголосив, що він не має у пляні відкликувати, або навіть і зменшувати своїх військ, які стаціонують у Західній Німеччині. Причиною, як він заявив для такого рішення, є факт, що НАТО, як це було напочатку, до якого Канада належала, як його основоположник — навіть і тепер, після 40 років існування, є і надалі оборонним інструментом Заходу у втриманні миру в Европі, а посередньо у політичній стабільності в сучасному світі.

Для підтвердження конечности у підтримці НАТО, може найбільше авторитетно висловився головнокомандувач НАТО в Европі, генерал Джон Ґелвин, який і перестерігає, що впарі із т. зв. комуністично-політичною відлигою, постійне засекречене вдосконалювання совєтської зброї перестерігає до чуйности і належної постійної мобільности. Цей авторитетний знавець, совєтської мілітарної потенційности, ствердив нещодавно у поширеному кворумі експертів, що складалося із представників і членів НАТО, що, не зважаючи на сучасні, мало-що не „революційно-конвульсійні струси і зміни", які охопили в останньому часі, членів Варшавського Пакту — вони все ще втримують і надалі діймаючу перевагу в конвенційній зброї, як 3 до 1-го, однак слід бути холоднокровними реалістами: бо ж чи не дивне і незрозуміле, що з одного боку, ми захоплюємося і підтримуємо майже неугавними всякими впливами роззброєння, а з — другого, продовжується постійне вдосконалювання у зовсім нових типах зброї, адже і Москва, мовляв, може і намагається зменшити деяку кількість свого вояцтва і його виряду, але якісно, — підкреслюю, якісно, совєти роблять і переводять наймодерніші зміни у їхніх поповненнях.

А, й це саме, може сказати б і про Захід, чи пак, союзників і членів НАТО на чолі із ЗСА. Так, президент Буш заявляє про може навіть і скорочення американського „ґарантійного корпусу" у Західній Німеччині на одну третину. А, коли у нещодавній зустрічі у Мальті, Ґорбачов натякнув, що, мовляв, майбутнє роззброєння мусить охопити собою теж морські збройні сили обидвох держав — президент Буш, знаючи про те, що в цій збройній царині Америка має діймаючу високотехнологічну перевагу над совєтською фльотою, — заявив із незатаєною самопевністю, що, мовляв, у майбутньому договорі про роззброєння — не слід буде уважати перевагу американської фльоти за своєрідну непорушну та „апріорну міць і перевагу", ЗСА, але у втримуванні між континентальної стабільности...

Підсумовуючи, ще раз повернемося до Канади, як своєрідної нашвидкоруч, зростаючої модерної держави, однак із одною, доволі прикрою заввагою, що ця держава із її 26-ма мільйо-

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА ОСІННЮ У СВІТІ

I.

В Канаді економічне сповільнення степенується, через захитане домобудівництво і зростаючий торговельний дефіцит, бо доляр далі зростає на вартості, з 83.9 на кінець 1989 року до 85.76 дол. у відношенні до американського доляра на кінець жовтня. Уряд хоче сповільнити ріст деяких економічних секторів щоби сповільнити інфляцію і зменшити його вартість, бо імпорт зростає, а експорт спадає, тому останнього року зросли на 30 відс. відвідини канадійців ЗСА, де купують дешевшу бензину і інші продукти. Індекс консумційних цін зріс до 5.2, минулого року 4 відс., а інфляція 5 відс. і далі зростає. Торговельний дефіцит і інвестиції цього року зростуть на 50 відс. Данські і канадські геологи викрили останньо великі поклади золота в Ґренляндії на просторі 1.7 квадратних миль, рівні покладам Південної Африки, видобування почнуть до трьох років, по 12 тонн річно. Уряд перший раз від двох декад запросив закордонні нафтові компанії до шукання покладів нафти в Арктичному океані, яке в цьому районі дуже коштовне, до 60 міл. дол. від одного верчення.

Новий уряд Мехіко бореться зі зростаючими цінами, (головно на харчі), безробіттям, інфляцією, захитаною продукцією, а головно з заборгуванням. Просив Міжнародний Монетарний Фонд додаткових 10 більйонів долярів позичок, дістане лише 4.5, і комерційних банків ЗСА, де винен 51 більйонів долярів, які відмовили поки не сплатить 35 відс. залеглих.

В Бразилії, через рекордово зростаючі ціни (30 до 40 відс. місячно) і інфляцію, кошти прожитку зросли на 1.300 відс. Захитана економіка, головно в сільському господарстві, поможе лівим елементам в грядучих виборах. Населення викуповує харчі, ярину (робить запаси), головно ручні кальқулятори, вдвоє більше від попереднього року з 30 відс. знижкою, а холодільні і інше домашне знаряддя на кредитові картки (з 50 відс., число яких цього року зросло до 6.5 міль. (м. р. до 3.6). Горожани в погоні за доляром, яким платять за продукти, валюта круза тратить на вартості вдвоє більше офіційної ціни. Через великі запаси зерна зменшили їх плянтацію, головно сої. Економісти твердять, що уряд видатковує більше від доходів, цього року затруднив 54,000 державних працівників (вдев'ятеро більше від попереднього), для контролі цін і платень, щоби зменшити інфляцію.

В Арґентині економіка захитана, зобов'язання 65 біл. дол. від двох років не платять навіть відсотків. Новий уряд бореться з інфляцією, яка по піднесенні відсоткової стопи до 20 відс. в жовтні зросла на 6 відс. Щоби зупинити страйки в транспорті і металурґії, підсилювані лівими елементами, збільшив на 15 відс. заробітні платні, переводить державні підприємства на приватні, щоби збільшити експорт, зиски і доходи.

В Австралії сильно зростає торговельний дефіцит, в жовтні на 33 відс. — 2.3 біл. дол. (австралійських, 1.7 американських), зросли мортґеджові відсотки, найбільше на бизнесових позичках до 20 відсотків.

В Европі піднесена відсоткова стопа в одних країнах сповільнила економічний ріст і зменшила інфляцію, в інших, через зростаючі ціни і доходи, інфляцію степенується, що спричинить дальшу знижку відсоткової стопи.

У Великобританії економічне сповільнення степенується через зростаючі ціни, висока інфляція (8.3 відс.), відсоткова стопа (14 відс.), дрібна продаж далі спадає, в жовтні на 0.7 відс., за 10 місяців 1.3, найбільше від сімох років. Торговельний дефіцит, який від трьох років зростає в жовтні зменшився на 100 мільйонів долярів, тому зросла біржа і фунт стерлінгів, який від кількох років тратить на вартості. Економісти предсказують торговельний дефіцит цього року 31 біл. дол., минулого року 23 біл.

У Франції економіка сповільнилася на 0.5 відс., торговельний дефіцит у жовтні 1.7 біл. дол. Французька ~~електронічна фірма~~ підписала умову з Великим банком в Москві скомп'юторизувати банки і бизнес в балтійських державах, коштом 160 міл. дол.

В Італії валова продукція спадає, безробіття зростає, заробітки і доходи меншають, консумційні ціни і інфляція зростають, економічне сповільнення найбільше з европейських держав. Торговельний дефіцит зростає через збільшений імпорт. Експорт захитався помимо посиленої торгівлі зі Совєтським Союзом, головно технологічних продуктів (деяких заборонених), в 1988 році на 5 біл. дол., з одним більйоном долярів дефіциту, через великий імпорт оливи і сирівців, тому торгівля з СССР впала з третього місяця на п'яте. Останні відвідини Ґорбачова можуть збільшити торговельні зносини на 3 біл. дол., бо уряд хоче вложити 1.5 біл. дол. для збільшення продукції авт типу „фіят", які буде експортувати також за кордон. Пляни уряду збільшити інвестиції СССР і післати технологічних експертів помогти перебудові збільшити індустрійну продукцію стрінулися з критикою індустріялістів і бизнесменів.

В Німеччині піднесена відсоткова стопа (9 відс.) буде збільшена, через зростаючу консумцію, ціни і інфляцію, припливом втікачів зі Східньої Німеччини. Масова іміґрація до Західньої Німеччини, через Австрію, Чехо-Словаччину, Мадярщину, Польщу, вкінці через подіравлений Берлінський мур, спричинила брак професіоналістів, головно лікарів в Східній Німеччині, які в Західній негайно дістали добре платні праці, останньо сповільнилася. Студіююча молодь, яка в Західній Німеччині мусить працювати фізично, вертається домів, щоби далі студіювати. Економісти твердять, що переговори обох урядів, збільшені торговельні зносини і поміч харчами-фінансами сильно поправить економічне положення Східньої Німеччини. Останній виступ канцлера Коля в парляменті про об'єднання обох Німеччин в будучині, (без попереднього узгіднення з альянтами) принятий спонтанними оплесками, відкинув уряд Східньої Німеччини і СССР, з уваги на відомий німецький мілітаризм. Об'єднана Німеччина з 80 мільйонами населення стала б не лиш економічною, але і мілітарною потугою світу і зайняла б друге місце після ЗСА, сьогодні Японії. Світова опінія в загальному згідна на об'єднання німецького народу: в ЗСА на–67 відс., Великобританія–61, Франція–25 зразу, а 50 відс. по кількох роках, країни Східньої Европи (Польща. Чехо-Словаччина) з резервою.

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ НОВИХ ДОКУМЕНТІВ

Я почуваюся до обов'язку відповісти на закиди Спілки Приятелів України у Ферфілді, Конн., які появилися у статті „Нові документи в справі І. Дем'янюка" („Свобода" 17-го—18-го жовтня 1989 року).

1. В статті стверджено, що я та інші члени оборони Івана Дем'янюка не мали успіху у спробі видістати документи у Польщі та що це є доказом невмілости оборонців Дем'янюка. В дійсності оборона Дем'янюка присвятила чимало часу та грошей, щоби відшукати в Польщі, ЗСА та інших країнах документацію корисну для оборони Івана Дем'янюка.

Для прикладу, ми здобули конечну документацію з Польщі у формі заяви свідка Єліґу Розенберґа, що противорічило його свідченню на розправі, що Іван Ґрозний ще жиэе. Нам вдалося шляхом судового процесу на засадах Акту свобідного доступу до інформацій у Вашінґтоні отримати ще один конечний документ, заяву М. Данильченка. Його заява ставить під сумнів твердження прокуратури, що І. Дем'янюк був у Треблінці та в такій формі дискредитує кожного і всіх свідків прокуратури.

Недавно ми вказали на невідповідну поведінку ОСІ оприлюдненням документації, корисної для оборони, знайденої в смітниках ОСІ. Твердження чи закиди, що оборона Дем'янюка не вспіла здобути корисну документацію, зовсім не оправдані.

На жаль, СПУФ ніколи не пропонувала передати обороні Дем'янюка цю документацію, яку називає корисною. Властиво, СПУФ пропонувала продати нам цю документацію за 20,000 дол на що ми не можемо собі позволити.

2. Стаття ставить неймовірне оскарження супроти адвоката Вілліяма Волфа з Арізони, характеризуючи його старання здобути свідчення від свідка Ричарда Ґлазера „вовчою прислугою", Старання В. Волфа були не лише корисними для оборони, але Волф наражував себе особисто на небезпеку та неприємності. В. Волф постійно виявляв хоробрість, яка є одушевленням не тільки для українців, але і для інших. Робити несправедливі закиди в його сторону не служить інтересам української громадськости яка потребує приятелів інших національностей.

3. Стаття СПУФ серйозно перекручує факти у відмовленні до свідчення свідка Єліягу Розенберґа, бо неправдиво написано що Розенберґ свідчив, що він витягнув тіла своєї жінки, мами, та трьох сестер з газових камер. Цього Е. Розенберґ не свідчив. Хоч оборона Дем'янюка серйозно квестіонує достовірність Е. Розенберґа, все таки перекручення свідчення цього свідка не допомагає обороні І. Дем'янюка.

4. Щодо ізраїльського адвоката І. Дем'янюка, читачам напевно відомо, що Йорам Шефтель наразив себе на небезпечний напад кислотою. Він залишився при обороні тоді, коли інші адвокати відмовилися. Недавно він здобув прихильне рішення ізраїльського Верховного суду в справі одностороннього представлення розправи Дем'янюка ізраїльської газети. Приписувати злі наміри відданому адвокатові в цей критичний час є безвідповідальним.

5. На жаль, намагання СПУФ дискредитувати оборону Дем'янюка частинно здобуло підтримку серед української спільноти. Деякі поважні особи включилися в цю кампанію. Ми закликаємо їх, як і всіх зацікавлених долею І. Дем'янюка підтримати наші зусилля. Очевидно, що СПУФ ніколи не співпрацювала з Фондом Оборони Дем'янюка. Якщо СПУФ хотіла б нам допомогти, просимо передати польську документацію нам без заплати, щоб оборона могла цю документацію оцінити та по можливості використати.

Едвард Нишник

Клівленд, Огайо

Микола Щербак

БЛАГОСЛОВЕННЯ

Ну, з Богом, синку! — Так благословив
Мій батько в путь мене далеку й невідому.
І я пішов... Серед осінніх нив
Я бачив постать згорблену й знайому
І чув як вітер плакав і квилив,
Немов рвучись знеможено додому,
І завертаючи мене до хати,
Де ніби чайка побивалась мати...

Відтоді я серед чужих людей,
Не знаючи відради і спокою,
Іду немов би у пітьмі ночей,
Немов би гнаний долею тяжкою...
Бува, немає сил, нахлине крик з грудей,
Як і тоді, вечірньою порою...
Та щось трима мене... Яке йому наймення?
То, мабуть, батьківське благословення!...

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

О. Мудра

ПОДОРОЖ МОЯ В УКРАЇНУ

I.

Подорож моя в Україну, ще й досі — просто довершення неможливого, а рівночасно щось, що стоїть на грані фантастики. Це просто чудо, над яким стояло саме Боже Провидіння.

Коли влітку цього року я вибиралася до Польщі, щоб відвідати своїх сестру і брата, та поклонитися гробам своїх батьків, я очевидно мріяла про те, щоб також відвідати родину в Україні. Тим більше, що в листах до мене, мій брат запевняв, що це повинно вдатися, бо заздалегідь він про це інформувався. Та я і так не дуже в це вірила. Тому однак, що цього разу, після довгих літ, я вибралася в дорогу надовше, бо на цілих два місяці, я все таки вирішила спробувати щастя. І одного дня поїхала я до совєтського консуляту у Кракові, де довідалася, що це не можливе. Це саме сказали і в Познані. Але після довшої розмови, я дістала добру пораду, з якої скористала. А склалося якраз так, що мій шваґер Петро, саме в цей час вибирався до Львова. І ось звідтам привіз він мені чудовий дарунок: запрошення до Львова від родини мого чоловіка. Прийшлося ще раз поїхати до Познаня по дозвіл та візу, які я тим разом легко дістала, не вірячи власним очам.

Осяяна великою радістю і окрилена мріями про близький мені Рідний Край почала швидко збиратися в дорогу. І так, у середу, 23-го серпня ц. р., разом із сестрою та її трьома доньками, ми виїхали поїздом до Перемишля, куди заїхали в четвер у ранці. З великими перешкодами дібралися ми до прикордонної контролі, а згодом переїхали Медику, де через цілих дві години міняли шини в вагонах. І знову на дуже коротко загуркотіли колеса вагонів, бо поїзд затримався на другому граничному пункті в Мостиськах. Тут з'явилася нова контроля, яка, для докладного обшуку, наказала всім пасажирам зійти з місць. Відтак молодий, рижий каґебіст викликав мене на бік, відібрав паспорт і наказав висісти з поїзду, бо я американська громадянка і далі мені їхати не можна. Заявили, що завтра мені скажуть, яке буде рішення, Ніякі пояснення нічого не допомогли.

Рад не рад, вийшла я з поїзду і гордовито заспівала: „Каким ты был, таким ты и остался"... Рижий ще більше почервонів, бо на пероні, та на сходах і в вікнах вагонів приглядалося цій події багато людей. Заким мені піднесено валізку, я ще заспівала і „Мрію", та що „без вітру не родить жито, без вітру вода не шумить". „Без мрії не можна жити, не можна нікого любить". А по моїх боках стояв вже довгий ряд прикордонної сторожі, який прислухався моєму співові, та всі мовчали. Лише по вимові їхніх очей я пізнала, що всі вони мої приятелі. І справді, це були наші хлопці... Митники заглянули до валізки і опісля мене відвели до готелю, де я отримала дуже привітну кімнату. Була тут навіть і мала умивалька, але не було ні краплі води. Знайшла я прибиральницю, надзвичайно привітну українку, яка принесла мені миску і трішки води, в якій змогла помитися після важкого дня і незвичайних пригод, які, одначе, щойно розпочиналися. Уже ледь-ледь не вилила я оцю водичку, коли через голову майнула думка... А чи завтра вода буде? І справді, в цій самій воді прийшлось мені і ще раз умиватися, коли пробудилася раннім ранком 25-го серпня в мостиському готелі. Із радісним трепетом серця відкрила я віконце і почала розглядати прекрасне положення станції, розташованої біля гарного парку з плеканими квітниками.

У мене прокинулось бажання вийти з готелю й походити, надихавшись свіжим повітрям, що я радо зробила. На коридорі отримала на це дозвіл від прибиральниці і розмріяна про все добре, вийшла. Тут зривала з дерев зелені листочки і смакувала їхню гіркоту, найшла призабуту в Америці кропиву і попарила нею руки, та напувалася пахощами квітів, що їх назбирала цілу пригорщу. Десь около 10-ої ранку розкрили їдальню, у якій за лядою лежало тільки кілька кусків старого сала. На всякий випадок купила я кусок цього сала, яке пізніше мені стало дуже в пригоді. Замовила сніданок. І тут знайшовся мені мій каґебіст, який наказав негайно їхати в Краків за возою і паспортом, а валізку віднесли у „казьонну". Була це п'ятниця, а в суботу і неділі — консулят закритий. Подумала, що коли візьму баґаж із собою, зможу не повернутися, а так обов'язково прийду тут знову. Так і зробила. Ще й і пальто забула в кімнаті. І так у одній лише суконці та з малою подорожньою торбиною я поїхала назад до Кракова. В поїзді я познайомилася з його обслугою, що складалася із самих українців, і вони мені допомогли порадами. Перш за все сказали мені сконтактуватися за всяку ціну з консулом, а відтак знайти поїзд навіть і без квитка. Так воно і сталося. Другого дня, а була це вже субота, 26-го серпня, я поверталася з ними в Україну без ніяких вже надій, адже без потрібної візи, а також без квитка. Та, мої нові друзі потішали: „Не журіться, жіночко. Ми вас ніде не лишимо а завеземо просто до самого Львова".

На превелике щастя, у Кракові я надала дві телеграми до рідних, а також скомунікувалася із сестрою. Треба було передати подарунки, а особливо-літературу. І тоді це, з розпуки, написала я вірша, якого на границі України, пізніше слухали зі сльозами в очах провідники поїзду. Вони запросили мене до купе керівника на обід, де він і я їли з окремих тарілок, а дівчата з однієї миски, втрійку.

Коли поїзд затримався знову в Мостиськах, і в дверях купе появився цей самий каґебіст, готова висідати, тримала я в руках підручні речі. А він запитався: „Ну що, дістали візу? Ні, відповіла я спокійно — і щось коло серця похололо..." „Так, що ж мені тепер із вами робити?" — Називається трудно. Ще раз поцілую рідну землю, ще раз гірко заридаю, і повернуся назад". — І тут же почала я знову співати: „Широка страна моя родная..." А він різко закричав: „Перестаньте! Ви нам вже перед тим співали!" На те я скромно відповіла, що я, як пташечка свобідна, та й люблю співати. Хіба ж це гріх?

Вловив він мій паспорт, та й кудись із ним погнався, а серце відбивало не секунди, а години... Та, за деякий час повернувся і заявив, що мені можна... в Україну. „На як довго, я спитала?" — „У вас на визові написано" — відповів — на 30 днів? — „Мені ж стільки не треба, в мене немає стільки часу, — ледь чутно лебеділа я розгублено. Та треба було ще повернутись по речі до „казьонної".

Закінчення буде.

МІЖОКРУЖНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

За старанням Окружних Управ Ню Йорку і Ню Джерзі, дня 18-го листопада 1989 р. відбулася Організаційна Конференція в Ню Йорку, яку запроєктувала організаційна комісія під проводом заступниці голови СУА, Ольги Гнатейко. Конференцію відкрила голова Округи Ню Йорк Леся Ґой, вітаючи присутніх та попросила Іванну Ганкевич членку 119 Відділу та відому пластунку, головну булавну юначок до переведення передполудневої сесії.

У першій точці програми Ольга Руденська (119 Від.) секретарка Окружної Управи, Н.Й. дуже вміло і цікаво з'ясувала історію СУА, подаючи перегляд важливих починів організації, яка протягом понад 60 років веде провід між жіночими організаціями. Дальше Олександра Кіршак (82 Від.) скарбниця СУА подала дані про фінансову структуру, вияснюючи які є фонди і як обов'язкові вплати Відділів є розділені.

В панелю на тему організаційної ділянки брали участь: Ольга Гнатейко (86 Від.),яка порушила важливість приєднування нових членок до Відділів, стратегію цієї дії та в другій частині подала спосіб організування нових відділів. З приємністю повідомила,що членство СУА зросло в останньому році. На закінчення закликали організаційні референтки, зокрема Округ до пожвавлення праці в тому напрямі, щоб на конвенції можна було похвалитися ще більшим приростом.

Христя Навроцька, голова 64 Відділу, пластунка, підкреслила ролю голів та членів управ у викликанні зацікавлення та підтримки його у нових членок. Звернула увагу на позитивний і неґативний підхід до членок та його наслідки. Приємна атмосфера на сходинах навіть дещо з гумором впливає на добре почуття членок. Особиста увага до членки витворює взаємне довір'я та заохочує до праці Рома Шуган (104 Від.) віль на членка Екзекутиви СУА обговорювала тему вільних членок СУА. Під сучасну пору українські громади є більше розкинені по цілій країні і тому СУА повинен приєднувати вільних членок. Пояснила які їхні права та обов'язки н. пр. 10 присутніх вільних членок на конвенції мають право вибрати свою делеґатку. У дискусії було ряд цікавих зауваг до порушених тем. Після полуденку сесією проводила Надія Бігун, голова 28-го Відділу в Нюарку. В панелю були порушені дуже цікаві теми. Ірина Куровицька, член Екзекутиви СУА і Національної Ради Жінок ЗСА пластунка, членка 83-го Відділу „СУА та його вплив на громаду". Доповідачка поставила питання: Чи громада оцінює СУА? Чому так часто мужчини забувають запросити жінок до репрезентації? Скільки праці вклали Відділи СУА, щоб гідно зарепрезентувати Україну на міжнародному полі. Подає кілька прикладів: заініційований 83-ім Відділом виступ бандуристів на засвіченні ялинки у Рокефеллер Центрі в Н.Й.; показ історичного одягу українки там же на 200-літті Америки (64 Від.); писання писанок в публічних бібліотеках, Різдво довкруги світу в Ворд Трейд Центер (64 Від.); членство в Екзекутиві Краєвої Ради Жінок Америки, в комісії гостинности для Об'єднаних Націй; відвідини жінок амбасадорів в домівці СУА та показання їм українського „давн тавну" викликали велике признання з їх сторони для членок СУА; участь репрезентанток СУА у Конференції Міжнародної Ради Жінок Америки в Лондоні, які подали резолюцію у справі жертв Чорнобиля. У 100-ліття Міжнародної Ради Жінок у Вашінґтоні СУА гідно себе зарепрезентував, членство СУА у Федерації Жіночих Клюбів, а через СФУЖО в комісії Світової Організації Матерів дає можливости українкам познайомити світ з нашими проблемами.

На питання „Чому належати до організації? відповідала Надя Нинка (4 Від.) пластунка, голова Організаційної комісії Жіночої Конференції, яка сказала, що є різні причини: товариство, хотіння щось зорганізувати як теж почуття обов'язку. Молоді мами були зацікавлені дитячими садочками чи маскарадами, що спонукало їх до зорганізування Відділу СУА.

Тему „СУА очима молодої членки" опрацювала д-р Ока Грицак (4 Від.), пластунка, працює як консультант для дітей, які мають трудноші в науці і має теж практику при „Carrier Foundation" Вона сказала: „Організація — це мініятура держави, в якій є різні прояви життя. Жінки не тільки роблять вареники, але виказують велику позитивну ролю в громаді в культурному аспекті і помочі другим. Від товариських потреб праця іде до потреб громади. Є багато жінок з різними ідеями, які треба використати. Почуття єдности дає змогу спільної праці.

На цю тему свої погляди висловили також Люба Сіра (4 Від.) пластунка, голова комісії Українського Фестивалю в Ню Джерзі, голова комітету Жіночої Конференції 1990 року. Працює як менеджер у фінансовому відділі АТТ. Вона згадала маму, як членку СУА і зміни які зайшли у праці СУА. Нові ідеї: Український Музей, Жіноча Конференція, зв'язки, зацікавлення американців Україною.

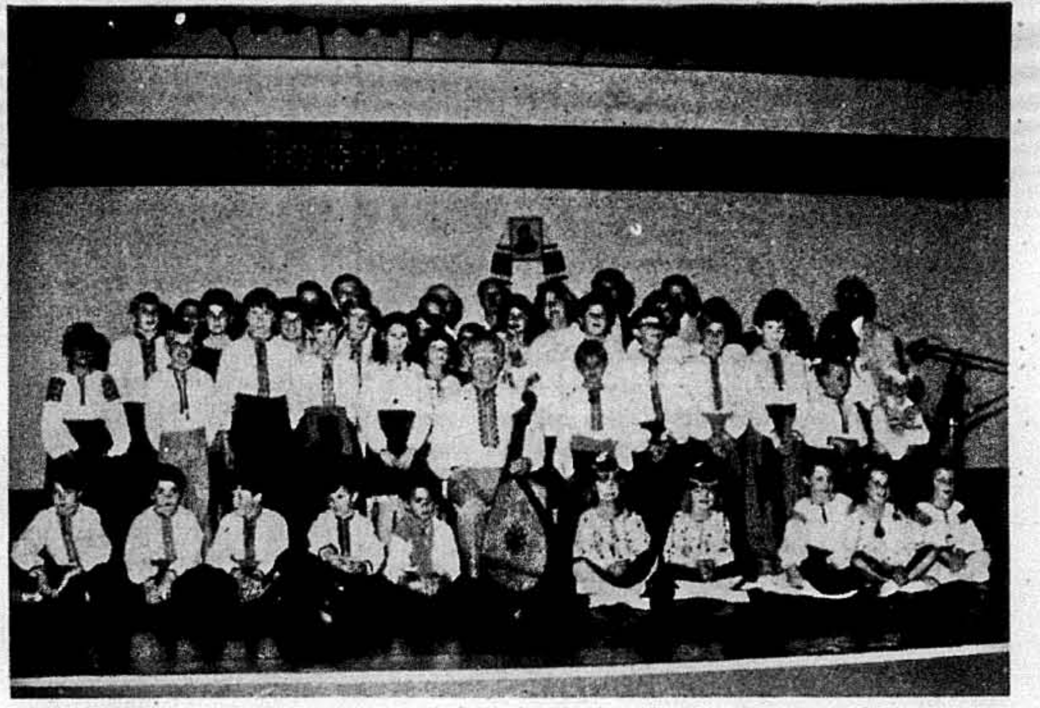
Про працю у двомовних відділах говорила Мері Машера (32 Від.) референтка зв'язків Округи Ню Джерзі, ініціяторка плятформи у поході з нагоди 1000-ліття, за яку одержано І-шу нагороду. Вона підкреслила, що є труднощі з браком знання української мови, бо батьки не навчили своїх дітей з причини важких обставин життя. СУА сповнив бажання своїх членок і створив двомовні відділи, які під гаслом: „United we stand — without unity there is no strenght".

На всі теми були живі дискусії, але в більшості зосередилися над мовою. Були голоси, щоб було більше сторінок англійською мовою в „Нашому Житті", для притягнення молодих жінок. Були думки інших, які висловили стурбування, що якраз у Рік Української Мови, яку проголосив СКВУ і в часі домагань удержавлення мови в Україні, можемо говорити як йти по лінії найменшого опору. Навпаки, треба допомогти нашим англомовним молодим жінкам у вивченні української мови, що було б кращою розв'язкою.

Конференція дала позитивні напрямні учасницям, які цінять свою організацію і бажають допомогти їй поповненням новим членством.

Христя Навроцька

П. Китастий в Південній Америці

На концерті маестра Петра Китастого в залі Української Релігійно-Культурного Центру „Полтава". Бандуристи Товариства Українсько-Бразилійських Бандуристів, старші і молоді — Група „Фіялка", вітають віртуоза Петра Китастого, який сидить посередині. На краю, з правого боку, стоїть д-р Михайло Рубінець — голова Представництва ДЦ УНР і голова Суду Чести ТУББ.

Завдяки заходам невтомного Миколи Чорного, дня 8-го листопада ц.р., загостив до Куритиби, Бразилія, славний маестро Петро Китастий. Привітали на летовищі віртуоза українського кобзарства: Єлисавета Кривий, 2-ий заміснйк голови Товариства Українсько - Бразилійських Бандуристів — ТУББ, зі своїми бандуристами, Василь Каміненко, організаційний Референт ТУББ і д-р Михайло Рубінець Голова Представництва ДЦ УНР і Голова Суду Чести ТУББ. Маленькі бандуристи привітали маестра П. Китастого і вручили йому китицю квітів, чим зворушили його до сліз

Ціллю приїзду маестра П. Китастого було краще підготувати курітибських бандуристів, особливо маленьких, до величавого виступу на відкритті Пам'ятника Тарасові Шевченкові дня 3-го грудня ц.р., в Прудентополі, провінція Парана, Бразилія. Кожного дня по полудні з малими бандуристами, а вечером зі старшими маестро П. Китастий проводив проби гри на бандурі.

Опікуном маестра П. Китастого під час його побуту в Куритибі був Василь Каміненко, в якого маестро і перебував. Поза годинами проб гри на бандурі, Василь Каміненко показував маестрові українські культурно-освітні і релігійні установи і околиці.

Передостаннього дня побуту маестра П. Китастого, Михайло Рубінець і його дружина, Режіна, перша заступниця голови ТУББ, погостили маестра разом з Василем Каміненком в своєму домі смачним обідом, при чому довго обмінювалися думками і плянами про українське кобзарство в Бразилії.

Дня 12-го листопада ц.р. маестро П. Китастий, після Богослуження в Українській Автокефальній Православній Церкві Святого Деметрія дав частинний концерт, а вечером після 8-ої години того самого дня, віртуоз П. Китастий дав повний концерт в просторій залі Українського Релігійно-Культурного Центру „Полтава", де після кожного виступу чисельна публіка нагороджувала маестра гучними і довгими оплесками.

Дня 14-го листопада ц.р., маестро П. Китастий відлетів до сусідньої республіки — Параґваю, до міста Енкарнасіон, де є велике скупчення української громади, щоб там також перевести короткий курс гри на бандурі.

Д-р Михайло Рубінець

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ Африки Ф.В. де Клерк зустрівся з Нелсоном Манделою, найбільш відомим південноафриканським політичним в'язнем. Зустріч відбулася на бажання Н.Мандели й на ній обговорювано будучність Південної Африки, але воно також не пошкодило виглядам звільнення з тюрми Н. Мандели, який перебуває там за свій спротив апартеїдові від 1963 року. Міністер юстиції Генрік Кетсе, який теж був присутнім на цій зустрічі, заявив, що ця зустріч була також бажанням Ф.В.де Клерка, який хоче створити сприємливу атмосферу для переговорів в справі участи чорних громадян у політичному житті країни.

Подякували посадникові

Посадник Байонну Деннис П. Коллінс з нагоди Тисячоліття Хрищення України перейменував 25-ту вулицю на „Український шлях" на місяць травень 1988-го року. Недавно комітет зложив посадникові подяку і подарував медалю свв. Володимира і Ольги. Ініціяторами цього проєкту були Василь і Мирон Солонинка. На фото (зліва): М. Солонинка, член Міської управи і податковий інспектор, Мирон Сірий, о.Роман Мірчук, Марія-Анна Джендрас, посадник Д.П. Коллінс, Ричард Джендрас, о. Василь Іващук, Люба Березна, В. Вінтонів, міський урядник, інспектор при департаменті здоров'я.

„Ми забагато..."

(Закінчення зі стор. 1)

ти пастора Михайла Тимчука, єдиним священиком українцем Євангельсько-Лютеранської Церкви в ЗСА, від 1983 року вже не обслуговує парохії, а є директором радіопередач, які ідуть зі стейту Висконсин чотири рази в тижні в Україну п.н. „Думки про віру".

Треба подивляти цю людину, яка сама одна зуміла зацікавити вірних Церкви до якої належить, так далеко Україною, що тепер акція допомоги Україні стала їм близькою і вони стараються усіми силами та фондами включитися у це діло.

„Ми вже замовили в Німеччині 100,000 примірників передруку Біблій українською мовою, а плянуємо видати подібну Біблію дитячу у 100,000 примірниках. Маємо обіцянку нашого 'мільйонера', що тепер згодився на 'мечінґ фонд' для компюторів, що він готовий додати 200,000 дол. на Біблії, якщо буде зібраних 200,000". — розповідає пастор Шеп, та він певний, що це вдасться так як тепер вдалося через американських лютеранів оплачувати радіопередачі в Україну.

У нашому інтерв'ю ми ставимо йому безпосереднє питання, як це сталося, що він став пастором саме цієї Церкви. Він вияснює, що його батьки, українці, були завжди баптистами, але після переїзду родини із Західньої Німеччини, де Ярослав народився, він вже в середній школі зацікавився євангельсько-лютеранською наукою. Відтак закінчив лютеранський коледж, далі лютеранську семінарію і від 1973 року став пастором, спершу біля Чикаґо, а відтак в Катедж Ґров у Висконсині.

Але, як пояснює нам Я. Шеп — його життьова філософія є, що хоча українці визнають різні релігії вони творять один нарід і повинні себе взаємно любити, шанувати, а вже зокрема собі допомагати. Тому він тримає тісний зв'язок із усіми українцями, а при нагоді частих відвідин України зустрічається із священиками католицькими та православними і готовий їм завжди допомагати. Так він наприклад, показує нам знімки із І-го Собору УАПЦ у Львові з Єпископом Іоаном Боднарчуком та парохом церкви свв. Петра і Павла о. Володимиром Яремою, де він був, а ми пригадуємо як у 1983 році він враз із священиком УКЦ Петром Ґаладзою голодували перед совєтською амбасадою у Вашінґтоні на знак протесту проти переслідування українців-католиків і їхньої Церкви в Україні.

Для нас немає ніякого сумніву, що ця українська людина, завданням якої є голосити слово Боже, це людина діла, з глибокою вірою і любов'ю до України. Ще більше переконуємося в тому, коли Я.Шеп залишає нам виконану ним знаменитy інформтивну відео-стрічку „Хто є українці", яка призначена для американських лютеранів, і чепурно видану інформативну летючку „Думки про віру".

Але таки найбільше промовистою є акція, яку він тепер розпочав — акція 200 компюторів на Україну!

Коли приходить проф. Т. Гунчак щоб забрати від нас цього виїмкового гостя, здається немов пастор Шеп вже осягнув свою ціль.

Як інформує проф. Т. Гунчак, Маріян Коць, відомий український філантроп, заявив, що сто перших компюторів мають бути закуплені негайно із тих 250,000 дол., які він зложив на Фонд НРУП.

СТВОРЕНО ФІЛІЮ В ЧОРТКОВІ

Лондон (УЦІС). — У п'ятницю, 24-го листопада в приміщенні станції юних техніків в Чорткові відбулися Установчі збори районного відділу НРУП. В роботі зборів взяло участь близько 200 осіб. Обрано керівні органи і обговорено ряд важливих питань.

ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ НКВД

Лондон (УЦІС). — У неділю, 26-го листопада, в селі Залуква Галицького району Івано-Франківскої области відбувся багатотисячний мітинг і греко-католицька Панахида в пам'ять жертв НКВД, яку відправив Єпископ УКЦ Павло Василик.

ЕПІДЕМІЯ ГРИПИ ОХОПИЛА вже шість великих міст Америки: Канзас Сіті, Сейнт Луїс, Сан Франсіско, Балтимор та Ен Арбор. Як повідомляє Крайовий центр боротьби з грипою, це тільки початок, бо сезон грипи тільки починається. Центр слідкує за епідемією грипи у 68-ми найбільших містах країни. Сезон грипи досягає своєї вершини в період від 1-го жовтня до 30-го березня, коли 10 відсотків населення хворіє. В сезоні 1988-89 грипою перехворіло 32 відсотки населення. Газета „Ю-Ес-Ей Тудей" повідомляє, що кожна особа, яка вважає, що захворіла грипою може телефонувати на число телефону: 800— TALK FLU. 20 лікарень по всій країні знаходяться у розпорядженні Крайового центру боротьби з грипою, понад тисячі лікарів відповідають на виклики.

У глибокому смутку повідомляємо,
що дня 17-го грудня 1989 р.
відійшла від нас у Вічність на 97-му році життя

бл. п.

АННА КАРИЙ

ур. СЕНИЦЯ

учасниця Визвольних Змагань 1918-19 рр. членка Союзу Українок, УНСоюзу й інших організацій.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок, 19-го грудня 1989 р. о год. 7-ій веч. в Riotto Funeral Home.

ПОХОРОН в середу, 20-го грудня 1989 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Петра і Павла, а опісля на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
чоловік — ВОЛОДИМИР
ближча і дальша Родина в Америці, Україні і Польщі

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями,
що 16-го грудня 1989 року упокоївся в Бозі
на 97-му році життя

бл. п.

Степан Мацькевич

колишній сотник УГА, командант другого гарматнього полку, другої Коломийської бриґади.

ПАРАСТАС в понеділок, 18-го грудня 1989 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж. ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, 19-го грудня 1989 р. о год. 9:30 з церкви св. Володимира в Елизабет, Н. Дж., на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — ЕВГЕНІЯ
син — ОЛЕГ з дружиною МАРІЄЮ і сином РОМАНОМ
братанка — ДАРІЯ СТАХІВ зі синами і родиною
сваха — МЕЛЯНІЯ КРИВОКУЛЬСЬКА

Замість квітів прошу жертвувати на охорону могил колишніх вояків.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями та Знайомими,
що в п'ятницю вечером, 15-го грудня 1989 р.
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, ТАТО І ДІДУНЬО

бл. п.

ЙОСИФ ГАЛИЧИН

нар. в селі Дичків, пов. Рогатин, Україна.

ПАНАХИДА в понеділок, 18-го грудня 1989 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Bilen and Ball, 168 Park Ave. (corner of Glenwood), Yonkers, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, 19-го грудня 1989 р. о год. 9:30 ранку в цьому ж заведенні, а Служба Божа о год. 10-ій з церкви св. Михаїла, Yonkers, N.Y. відтак Тлінні Останки будуть перевезені на цвинтар св. Івана на Long Island, N.Y.

Горем прибиті:
дружина — КАТЕРИНА
донька — ПЕТРУСЯ з мужем і дітьми
син — ҐЕРІ з родиною
донька — СУЗЕН з мужем
брат — ВАСИЛЬ з родиною
сестра НАСТЯ з родиною в Україні
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ВІДДІЛІВ ОКРУГИ СУА В НЮ ДЖЕРЗІ

Тоді, як осінь різнобарвним листям прикрашує дерева, відділи СУА Округи Ню Джерзі влаштовують День Союзянки. Традиційно місцем служить заля церкви св. Івана Хрестителя у Нюарку, що і було ц.р. 12-го листопада.

У цьому ювілейному році візначування 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка змістом нашої імпрези була виставка його творчости. Це наш поклін Тарасові і разом з тим клятва: не забути і не простити тим, хто віками систематично і пляново обкрадав нас із наших культурних цінностей, включно з мовою.

Змістом виставки були поезія і проза Тараса Шевченка, автографи його поезій, малярство, переклади його творів, писання інших письменників про Т. Шевченка; Шевченко у творчості других, пам'ятники Кобзареві, прикладне мистецтво і поштові марки. У виставці взяло участь 5 відділів: 28, 61, 70, 86 і 98-ий.

На столі 28-го відділу був повний збірник творів „Тарас Шевченко" під редакцією Д. Дорошенка, Катеринослав 1914. Це — найстарше видання на виставці. Соту річницю народження найвидатнішого українського поета відзначив царський уряд „заборонним циркуляром". Вшанування пам'яті Шевченка не було дозволено, навіть панахиду „по рабу Божому Тарасові" не дозволили служити. А в Ювілейні дні жандарми не допускали людей на його могилу.

На столі 98-го відділу був „Кобзар" Т. Шевченка із року Великого Голоду, Харків 1933 рік. В сусідстві, 86-ий відділ розклав річник видань Українського Наукового Інституту „Тарас Шевченко", Варшава-Львів за 1035-1939 р. Еміґраційні видання: „Тарас Шевченко" — Думки, Вецляр 1920 рік і „Кобзар", Реґенсрбурґ 1942-1946 роки, переважно вибрані поезії. Оці невеликого розміру поезії „Кобзаря" на чужині служили нашим робітникам у Німеччині і всім нам по війні „євшан зіллям". Далі йдуть видання у ЗСА: УВАН, НТШ, Свободи та інших.

Широко заступлена Шевченкіяда виданнями УССР (70-ий відділ). Можна було побачити власноручно писаний Тарасом його щоденник і поезії 1843-1845 рр. Найбільше репродукцій малярської спадщини: автопортрети, портрети особистих приятелів, визначних людей того часу, образи на біблійні теми і з географічних експедицій, живописи. Також календар, виданий у цьому Ювілейному Році в УССР, прикрашений портретами осіб пензля Тараса (61-ий відділ). На столі 86-го відділу були переклади творів Тараса у мовах: японській, англійській, еспанській, а „Заповіт" у 50-ох мовах. Із видань М. Денисюка творів Т. Шевченка у 1963-му році у Чикаґо, том XII-ий містить поезії, перекладені на різні мови (70-ий відділ).

Із праць про Т. Шевченка на виставці були твори П. Зайцева, В. Сімовича, Луціва. Великою увагою відвідувачів втішався Шевченківський Словник том I і II. із 1978 р., редакції Укр. Радянської Енциклопедії. Життя і творчість Тараса послужили темою для повістей у польській і російській мовах. У березневих виданнях української преси і журналів, включно із „Нашим Життям", у календарях, у творах українських поетів, було багато статтей і віршів, присвячених Великому Кобзареві (70-ий відділ).

Також тут і там на столах можна було бачити картки, видані в УССР з нагоди 175-го Ювілею. Що до пам'ятників Тарасові, то за царату їх не дозволяли, хоча між 1880-им та 1914-им рокама було кілька гарних проєктів. Аж у 1918 р. було поставлено пам'ятник Т. Шевченкові в Ромнах, а 1926 р. — у Полтаві. Щойно по голодовій облозі України, щоб дещо заспокоїти народ, здвигнено пам'ятники у Харкові, Києві, у Каневі на могилі, а в 1964 році — у Москві перед готелем „Україна" і у Вашінґтоні. Їх можна було оглядати на знимках членок СУА і на витинках із газет, де були також пам'ятники з Клівленду і Віннепеґу, та погруддя Тараса на Союзівці. У 1961 р. в УССР видано поштові марки із зображенням Т. Шевченка.

Всі столи виставки були прикрашені портретами Кобзаря. Особливу увагу звертав на себе великий розміром портрет молодого Тараса при столі 28-го відділу дуже гарно намальований олівцем, роботи Роксоляни Робак. Відділ 98-ий мав два вишивані портрети Тарас і Тризуб і альбом із знимками заснування відділу. Стіл 61-го відділу прикрашували дереворити із зображенням Тараса, образи, флякон, касетки, записник. А біля цих зразків прикладного мистецтва — ручні дитячі роботи, їх малюнки, знимки із праці у садочку і відділу та книжечки для наших найменших. І хочеться тут сказати: „будеш, Батьку, панувати поки живуть люди..."

Організаційна референтка Округи прибрала свій стіл знимками із 30-го Ювілею нашої Округи (15-го жовтня ц.р.) річниками „Нашого Життя" та з закликом вступати у члени СУА. В той час висвітлювано прозірки із праці Відділів Округи.

Під проводом замісника голови округи Іліяни Паславської столи були гарно розміщені. Дохід із продажі печива, кераміки, різдвяних прикрас, вступів і льосів був призначений на пресовий фонд „Нашого Життя".

О. Б.

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1989 року кінчається з 29-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 29-го грудня 1989 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 29-го грудня 1989 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

ПОВІДОМЛЕННЯ Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів

НЕ ПІЗНІШЕ, ЯК ВПОЛУДНЕ 29-го ГРУДНЯ 1989 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1989 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у П'ЯТНИЦЮ, 29-го ГРУДНЯ 1989 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — „Іберія" СК — 1:1

Свої чергові футбольні змагання за чемпіонат III-ої дивізії Космополітальної Ліґи перша дружина УСК відбула в неділю, 12-го листопада ц.р., з еспанським клюбом „Іберія", які закінчила ремісовим вислідом 1:1. Звітова зустріч пройшла в швидкому темпі, обидві дружини показали гарну, технічну й завзяту гру. До перерви вислід залишився „сухим" 0:0, хоч були можливості відкрити конто ґолів для обидвох суперників. Після перерви образ гри не змінився, хоча наш напад створював більш загрозливі ситуації під воротами еспанців. В 65-ій хвилині з чергової акції Рікарда-Коваленка, Джовані здобу ведення 1:0. Після цього ґоля „Іберія" активізувала швидкі контратаки, одну з яких в 76-ій хвилині закінчила гарним ґолем, яким, як пізніше показалося, встановила вислід змагань 1:1.

Після цих змагань перша дружина УСКу надалі займає в показнику табелі ігор друге місце після „Австрії", що веде двома точками.

Друга дружина УСКу перемогла альбанський клюб „Руміджія" вислідом 2:1. В показнику табелі ігор в III-ій дивізії (група „Сині") наша дружина займає третє місце.

С. К.

Чоловіча відбиванкова дружина „Ч. Січ" розпочала новий сезон

В суботу, 1-го листопада ц.р., в місті Ню Бранзвік, Н. Дж., в спортовій залі університету Ратґерс, відбувся перший відбиванковий турнір нового сезону ЮСВБА чоловічих дружин. Між 10-ти американськими клюбами виступила теж відновлена дружина „Ч. Січі". Змагання проходили в двох рівнорядних підгрупах, системою два з трьох виграних сетів. „Ч. Січ" перемогла: „Вейв" В.К. та „Кейджі Ветс" В. К., обидвох суперників по 2:0 сетів і програла з клюбами „Ратґерс" В. К., „Ґача" вислідами 1:2 сетами. В кінцевому показнику табелі ігор „Ч. Січі" зайняла третє місце. В складі дружини цим разом виступали: Андрій Голинський, Михайло Завадівський, Адріян Стасюк, Мирон Олесницький, Андрій Курилко, Олександер Гладкий і Данило Савицький.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Українські футбольні клюби ввійшли до чергової рунди ігор за чаші Европи

Обидва українські футбольні клюби, київське „Динамо" і Дніпропетровське „Дніпро", продовжать свої виступи за чаші Европи, елімінувавши у відплатних зустрічах на виїздах своїх суперників.

Київські футболісти відбули змагання в місті Острава з місцевим клюбом „Банік", які закінчилися ремісовим вислідом 1:1. Єдиного ґоля для Києва здобув Безсонів. Як ми вже інформували раніше, в попередній зустрічі в Києві українські футболісти перемогли „Банік" 3:0, отже рахунком двох ігор 4:1 вони елімінували чеських футболістів і продовжать виступи за чашу Футбольної Федерації Европи. Склад київської дружини був: Чанов, Безсонів, Баль, Кузнецов, Шматоваленко, Лужний, Михайличенко, Литовченко, Саленко, Никифоров, Яремчук, Рац, Заєць.

Дніпропетровське „Дніпро" відбуло поїздку до Інсбруку, Австрії, де у відплатній зустрічі за чашу клюбів Европи, що здобули чаші в своїх країнах, ремісували з місцевим клюбом „Тироль" 2:2. В попередній грі „Дніпро" здобуло перемогу у себе в дома 2:0.

Склад „Дніпра": Городов, Юдін, Шох, Геращенко, Сидельников, Яровенко, Кудрицький, Багмут, Чередник, Сон, Лютий, Шахов.

В цій же рунді розгривок за чаші Европи клюби вищої ліґи СССР московський „Спартак" і вільнюський „Жальгіріс" були еліміновані, відповідно клюбами „Кельн" Західня Німеччина і „Црвена Звезда" Бєлград, Юґославія.

„Волинь" Луцьке чемпіоном України

Вперше в своїй історії футбольний клюб „Волинь" з міста Луцьке здобув чемпіонат так зв. Шостої Зони Другої ліґи СССР, в якій виступає 27 дружин з України. В підсумковій таблиці ігор тієї ліґи, наступні футбольні фружини зайняли п'ять ведучих місць: „Волинь" Луцьк — 78 точок, „Буковина" Чернівці — 76, „Нива" Тернопіль — 70, „Зоря" Ворошиловград — 68 і „Нива" Вінниця — 65.

Під сучасну пору „Волинь" змагається з першунами інших футбольних зон СССР за вхід до Першої ліґи. В першій зустрічі з чемпіоном п'ятої зони, тираспольським "Текстильником", у себе в Луцьку при участі 14,000 глядачів, вислід залишився ремісовий 0:0.

В згаданій п'ятій зоні в розгривках брало участь усіх 22 футбольних дружин з балтійських країн, Білорусії, Молдавії і Росії і між ними львівські „Карпати" і чернігівська „Десна". Відроджені „Карпати" завзято змагалися за чемпіонат тієї зони, але остаточно закінчили на третьому місці.

В складі нового чемпіона України виступають такі футболісти: Лайзан, Мозолюк, Польний, Дикий, Гащин, Ковальов, Раденко, Шуман, Зейберліньш, Мартинюк, Антонюк, Філонюк, Федецький. Головним тренером „Волині" є В. Кварцяний.

Як зарадити справі

Під таким заголовком появилася замітка в київській „Спортивній Газеті" в числі з 2-го листопада ц.р., що її написала Л. Ніколаєва. В цій замітці авторці йдеться про назви українських спортових дружин, що їх досі офіційно на міжнародній арені подають в русифікованій формі. Ось як написала про це Ніколаєва: „Наші постійні читачі, мабуть, пам'ятають, що на початку нинішнього року на прохання прихильників кошиківкової команди „Будівельник" ми порушували питання про дотримування в усіх офіційних ситуаціях, а також у символіці на спортових одностроях саме цієї назви. Добре, що і команда і її тренери підтримали цю акцію і вже на чемпіонаті СССР грали саме як „Будівельник", а не як „Строитель". Та в цілому питання про україномовне дотримування в атрибутиці та в написанні назв різних спортових команд з порядку денного не знято. От, зокрема, на цю тему й лист Євгена Косяка, що надійшов до нас із... Мінвод Ставропольського краю. Наш земляк, якого доля закинула за межі республіки, не забуває рідну мову і ніяк не може зрозуміти, чому це й досі назви команд „Дніпро", „Шахтар", „Чорноморець" на відміну від „Гурії", „Ністру", „Пахтакор"... пишуться, залежно від мови видання, то в українській, то в російській транскрипції. Косяк не єдина людина, хто цікавиться таким запитанням. Що можна на це відповість? Тільки одне: зарадити справі можуть у першу чергу самі команди і іхні наставники. Це від начальника будь-якої команди залежить, з якою саме символікою замовляється нова спортформа. Від старшого тренера — за якою на звою подається заявка на ігри за межами республіки. Кожна команда має право обговорити з всесоюзною федерацією з виду спорту виключно українськомовні вимову і написання своєї назви. Гадаємо, закінчила Ніколаєва, що спортсмени і тренери почують і газету і її дописувачів".

Біда в тому, а про це ще, мабуть, не можна писати в Україні, що велика більшість „начальників", і тренерів досі були змушені безпощадно русифікувати українських спортовців, згідно з плянами російських політруків. Доти, доки ці політруки сидітимуть на своїх „теплих" позиціях в Україні, Ніколаєвій та Косякові, як і сотням тисяч їх однодумцям, прийдеться ще багато разів писати про цю русифікаційну калабаню, в якій так глибоко застряг український спорт.

(от)

Міжнародна...

(Закінчення зі стор. 2)

нами населення, має під зброєю у всіх трьох родах зброї заледве 86,000 вояцтва в активній службі і 31,000 у резерві. А її фльота і летунство, відстале і незадовільне, навіть для оборони власної країни та розвідувальних оборонних цілей, які виконує кожна держава.

Поміж союзниками і членами НАТО, Канаду уважають за „найменше важливого військового партнера", який, маючи таку сильну і могутню економічну спроможність, не може ніяк дорівняти, хоч би і приблизно, таким меншим від неї державам, як Австралія, яка із 15 мільйонами населення має 78,000 вояцтва у віці між 18 і 45 роком, як і теж 37,000 резервів. Невтральна Швеція із 9 мільйонів населення — 79,000 вояцтва в активній службі і біля 250,000 у резерві. А невелика Голляндія із 14-мільйоновим населенням, має в активній службі 128,000 і 200,000 у резерві.

Не хочемо доповнювати вищенаведену статистику про її не тільки суходільну і морську національну оборону, супроти яких Канада спирає свою морську оборону на підводних бойових човнах, а її фльота, і надалі не перейшла сили 30 морських одиниць із незадовільною кількістю бойового летунства.

Ми, щоправда, були свідками велетенських дебат „про негайне бойове поповнення", головним чином підводних човнів і модерних фреґат, але тепер, усе це чомусь знову, притихло...

А хоч у канадському національному гимні є такі прекрасні і знаменні слова: „О, Канадо, ми стоїмо на сторожі для тебе"... Так, стоїмо — на сторожі, але із незадовільною кількістю зброї, для твоєї оборони...